

10. radionica o vrlinama – 29.6.2026.

11. par grijeha i vrlina – laž i istina

prijevara	iskrenost
prijetvornost, spletkarenje	istinitost
lažljivost	pouzdanost

Laž (lat. fallacia)

Četvrti je lik bio **okružen tako gustom tamom** da na njemu nisam mogla razaznati nijedan pojedinačni ud, osim što sam ga s mukom u toj tami mogla razaznati kao **bezličan i unakažen ljudski lik**. Stajao je iznad suhe, tvrde, **crne pjene** koja je izbacivala mnogo **plamenova**. I govorio je:

Riječi laži

"**Tko može govoriti samo istinu?** Kad bih drugima istinito govorio o njihovoj sreći, sebe bih samog ranio. Jer **ako drugoga uzdignem, ja sam padam**. Stoga ću u svoja usta stavljati samo **nepouz dane riječi** koje mi donose čast i tako ću na drugome mjestu tražiti ono što ne mogu postići na ovom. Jer kad bih bio istinit, ne bih mogao istraživati stvari iz svakog kuta. No ako se bavim svojim poslom, **steći ću ono što nije moje** i tako ću moći reći što želim. Mnogi istinoljubivi ljudi toliko su kruti u svojoj istini da se ne mogu pomaknuti, kao da su vezani za neko drvo. Oni govore samo ono što vide i čuju i zato mnogi od njih postaju siromašni, oskudijevaju i budu prognani.

No ja nalazim ono što tražim **prijevarom**. Ako naime želim biti otmjereniji i bogatiji od drugih, onda im se i takvim riječima predstavljam. A to je za mene bolje nego biti onako vezan za drvo. I **često govorim ono što ni ne vidim ni ne čujem**, i tako izbjegavam neka zla, i zaobilazim mnoga druga. Kad bi moj govor bio nedvosmislen, svi bi me osudili. Stoga umnažam svoje govore kako me nitko ne bi nadmašio, i to mi je korisnije nego da me tuku toljagama i mačevima. **Jer još nisam pronašao nijednog plemića ili bogataša koji je uspio bez moje taktike.**

Odgovor istine (lat. veritas)

I ponovno sam iz spomenutog olujnog oblaka čula glas koji je odgovarao ovom liku:

„O, tvoj jezik je **jezik zmije i pakla**; u tebi nema nimalo zelene snage Božje milosti te samo uvijek rasplamsavaš plamen nepravde i prijevare. **Nikada ti nije dovoljno zla** jer si i sam **nastao od zla**. Ti si **sin đavlov** i zato su svi tvoji putevi nepravdni, i ne znaš kamo ideš. Tvoje cijelo biće je mrmljanje i prijevara koju đavao šapuće, jer sisaš grudi bludnice; odatle primaš i svoju nagradu. Od sebe protjeruješ svu čast, sreću i dostojanstvo.

A ja sam na svim Božjim putovima **stup i jasna truba Božje pravednosti**. Ja nabrajam sva njegova djela, što su i koja su, i pokazujem ih u istini. Zbog toga sam pozvana da u kraljevskoj palači i u njegovoj slavi budem savjetnica. Nosim naušnice i narukvice te sam **blistavi sjaj svih Božjih ukrasa**, jer po Božjoj

pravednosti govorim istinu. Nebo i zemlja i sva stvorenja koja tvore srce svijeta, istiniti su; i vode koje teku pod nebom i zemljom, jer su njihova tekućina, ostaju u istini. A ti pak, nepravedniče, ti si **zli crv** i **zato ćeš biti zgažen poput smrdljivog blata**.

Istina u Sv. pismu

Iv 14, 6

"Isus mu reče: 'Ja sam Put, **Istina** i Život: nitko ne dolazi Ocu osim po meni.'"

- iskreno reći sve što nam se događa u nutrini
- psalmi – puni emocija

Iv 8, 31–32

"Ako ostanete u mojoj riječi, uistinu ste moji učenici; upoznat ćete istinu i **istina će vas osloboditi**."

Iv 18, 37–38

"Isus odgovori: 'Ja sam se zato **rodio** i zato došao na svijet **da svjedočim za istinu**. Tko je god od istine, sluša moj glas.' Reče mu Pilat: 'Što je istina?'"

Iv 16, 13

"No kada dođe on – Duh Istine – **upućivat će vas u svu istinu**..."

Iv 17, 17

"Posveti ih u istini: **tvoja je riječ istina**."

Đavao – Otac laži (prevario Adama i Evu), ubojica, kradljivac

22. par grijeha i vrlina – požuda i čednost

obilje	prirodnost
luksuz	jednostavnost
nezasitnost	suzdržljivost
rastrošnost	skromnost
razvrat	uzdržljivost

Požuda (lat. luxuria)

Sedmi lik imao je otprilike oblik žene koja je ležala na svojoj desnoj strani. Noge je savila i privukla sebi, poput osobe koja se **lijeno izležava na krevetu**. Kosa joj je bila poput **plamena vatre**, a **oči bijele poput krede**. Nosila je bijele **cipele**, no one su bile toliko **skliske** da nije mogla ni hodati ni stajati u njima. Iz **usta je izbacivala otrovnu pjenu, teško dišući**. Na njevoj desnoj dojci sisalo je nešto poput malog **psa**, a na lijevoj nešto poput **zmije**. Rukama je kidala cvjetove s drveća i bilja i mirisala njihov miris. **Nije nosila odjeću, već je sva bila u vatri, a sve što joj se približilo bilo je poput sijena spaljeno njezinim plamenom**. I govorila je:

Riječi požude

„U duboko blato bacam sliku Božju, što je Bogu jako odvratno. Tako ću **pokvariti svakoga**. Ja sam naime slavna i uzvišena, i privlačim sebi sve što mi je dopušteno prirodom koja mi je urođena. **Zašto bih se odricala?** I zašto bih se lišila užitaka radosnog života i veselog duha? Ako izvršim malo svoje namjere, je li to grešno? **Ako ne činim ono što od mene zahtijeva volja moga tijela, onda postajem srdita, lukava, prijetvorna, smušena i zapletena u nemir.** Neka nebo ima svoju pravednost, a zemlja neka radi svoj posao. Da je narav tijela Bogu odvratna, On bi to uredio tako da ju tijelo ne može ispuniti.“

Odgovor čednosti (lat. castitas)

I još jednom sam čula glas iz spomenutog olujnog oblaka, koji je, kao iz kraljeve dijademe, dao odgovor ovom liku:

„**Ti si odvratno smeće, jer se neprestano igraš u neobuzdanom veselju.** Na krevet gdje ti ležiš, neću leći jer prizivaš sramotu. Niti ću izgovarati otrovne riječi koje uče bestidnoj ružnoći. Naprotiv, **pijem na izvoru blagoslova od najslađe rose, jer sva moja djela nalaze okrepu u Bogu.** Sjedim na suncu i gledam Kralja kraljeva, jer sva dobra djela činim dragovoljno. Ne želim rep škorpiona, koji tebe ranjava svojom prljavštinom, već **posjedujem, u simfoniji radosnog života, užitke časti i stidljivosti.** Radostan život koji vodim ne veže me ružnim uvredama, niti me ranjava prljavštinom razvrata.

A ti pak, o prljavštino, ti si **proždrljivost zmije**, koja je rasla kroz sluh u Adamu i Evi, kada je iz njih **nestala poslušnost**. A ja sam nastala po najvišoj Očevoj Riječi. Nebo i zemlja će te posramiti kada te vide голу u tvojoj zapletenosti.

1 Kor 6,12

»Sve mi je dopušteno!« Ali – sve ne koristi. »Sve mi je dopušteno!« Ali – neću da mnome išta vlada. ¹³ »Jela trbuhu, a trbuh jelima; Bog će i jedno i drugo uništiti.« Ali ne tijelo bludnosti, nego Gospodinu, i Gospodin tijelu! ¹⁴ Ta Bog koji je Gospodina uskrisio i nas će uskrisiti snagom njegovom. ¹⁵ Ne znate li da su **tijela vaša udovi Kristovi?** Hoću li dakle uzeti udove Kristove i učiniti ih udovima bludničnim? Nipošto! ¹⁶ Ili zar ne znate: tko uz bludnicu prione, jedno je tijelo? Jer veli se: *Bit će njih dvoje jedno tijelo.* ¹⁷ A tko prione uz Gospodina, jedan je duh. ¹⁸ **Bježite od bludnosti!** Svaki grijeh koji učini čovjek, izvan tijela je, a **bludnik griješi protiv svojega tijela.** ¹⁹ Ili zar ne znate? **Tijelo vaše hram je Duha Svetoga koji je u vama, koga imate od Boga, te niste svoji.** ²⁰ Jer kupljeni ste otkupninom. **Proslavite dakle Boga u tijelu svojem!**“

1 Kor 6,9

„Ne varajte se! Ni bludnici, ni idolopoklonici, ni preljubnici, ni mekoputnici, ni muškoložnici, ni kradljivci, ni lakomci, ni pijanice, ni psovači, ni razbojnici **neće baštiniti kraljevstva Božjega.**“

1 Kor 3, 16–17

"Ne znate li da ste **hram Božji** i da **Duh Božji prebiva u vama?** Ako tko upropašćuje hram Božji, upropastit će njega Bog. Jer hram je Božji svet, a to ste vi.

Revnost za Boga

Riječi Božje revnosti

Govor protiv poroka:

„O, vi utroba đavolja i njegova ulivena zloća, koju on upućuje na ljudski rod svojim smrtonosnim vještinama! U krvi Kristovoj bit ćete osramočeni i u Alfi i Omegi propasti, jer ste najgora smrt.“

Iako đavao ne prestaje porocima hvatati ljude u svoju mrežu, ipak ne može uništiti Božju slavu.

I opet čuh glas s neba kako mi govori: Stvoritelj, koji je stvorio svijet, utvrdio ga je elementima i ukrasio ga veličanstvenim ukrasima, ispunivši ga raznim stvorenjima na službu čovječanstvu. Ali **đavao, u svojoj zavisti, ne prestaje bezvrijednim porocima hvatati čovječanstvo u svoju mrežu**, kako bi mu **potpuno oteo čast koja im je dodijeljena**.